

tise en facultaire deskundigheid. Omstreeks 1990 bereikt het ontwikkelingswerk van de v.u. zijn grootste omvang. Er zijn dan in totaal meer dan tachtig medewerkers bij betrokken, waarvan meer dan vijftig werkzaam zijn in projecten overzee. De v.u. heeft tientallen meerjarige ontwikkelingsprojecten helpen uitvoeren. In dat kader heeft een groot aantal stafleden langere tijd gewerkt aan zeven universiteiten (in vier landen) in Azië, aan dertien universiteiten (in twaalf landen) in Afrika, en aan drie universiteiten (in drie landen) in Latijns-Amerika.

305

Door het aflopen van de projecten die gefinancierd zijn met het grote Europese geld zet na 1990 de teruggang in. Het aantal uitgezonden medewerkers neemt sterk af, ook al omdat ontwikkelingssamenwerking nieuwe stijl tot korte missies leidt in plaats van lange uitzendingen. Dus moet inkrimpen tot zo'n 25 medewerkers terwijl er op dit moment nog maar één staflid voor langere tijd is uitgezonden. In 2000 wordt de naam van de dienst gewijzigd in CIS, Centrum voor Internationale Samenwerking. De nieuwe naam geeft aan dat de op solidariteit gebaseerde ontwikkelingssamenwerking is verschoven naar een meer symmetrische vorm van internationale samenwerking.

GERICHTHEID OP DE DERDE WERELD

Dit boek is een zoektocht naar de aard en de achtergronden van het proces waarin de v.u. zich op de Derde Wereld gaat richten. Eén van de vragen is of het ontzuilingproces in de jaren zestig er mee te maken heeft dat de v.u. zich op de Derde Wereld gaat richten. Het nieuwe aandachtsveld zou gewenst kunnen zijn om de christelijke identiteit te profileren. In de jaren zestig slaat in Nederland de ontkerkelijking toe, ook onder studenten en staf van de v.u. Maar de gereformeerde achterban is nog altijd trouw met de v.u.-busjes in de weer. Waar moeten die bijdragen op gericht worden, als de universiteit volledig door de overheid gefinancierd gaat worden (wat in 1970 inderdaad gebeurt)? En hoe valt de gereformeerde doelstelling nog te rijmen met de opstelling van de universiteit die inmiddels is veranderd in een meer oecumenische richting?

Het congres in 1968 over de toekomst van de v.u. heeft deze vragen als achtergrond. Het congres richt zich simultaan op twee gebieden: verruiming van de doelstelling, en nieuw elan voor de steun aan ont-